

[Ninn Hansen.]

i ministermøde, men da det af dommerudvalgets beretning fremgår, at erklæring nr. 2 først har været afgivet til forhenværende minister Kjærboel tirsdag eftermiddag, kan denne ikke være behandlet i ministermøde, der fandt sted om formiddagen.“

Vi har altså af den højtærede minister for Grønland fået at vide, at den anden kaptajnserklæring ikke har været til behandling i et ministermøde; derimod er det ikke oplyst, om besvarelsen af Augo Lynges spørgsmål har været til drøftelse i ministermøde. Efter det svar, den højtærede minister for Grønland har givet, må man nærmest få det indtryk, at det har været tilfældet. Det var jo — siger den højtærede minister — almindelig skik og brug at behandle svar på spørgsmål i ministermøde. Det spørgsmål, som Augo Lynges havde stillet, må vel så absolut betragtes som et af de mere betydningsfulde spørgsmål; hele diskussionen om bygning af Grønlandsskibet foregik jo netop på det tidspunkt, så hvorfor skulle man her have gjort en undtagelse med hensyn til drøftelse af sagen i ministermøde?

Jeg henstiller indtrængende til den fungerende statsminister eller andre ministre, der var medlemmer af den daværende regering, at oplyse, om hr. Kjærboel var den eneste inden for regeringen, der havde kendskab til, at der var vanskeligheder med at fremskaffe erklæringen, eller om hr. Kjærboel har delagtiggjort andre i sin viden herom. Jeg beder om en helt klar besvarelse af, om Augo Lynges spørgsmål har været til nogen form for drøftelse i et ministermøde. Jeg går ud fra som givet, at de, der var medlemmer af den daværende regering, og som i dag ønsker at deltage i uddeling af en misbilligelse til deres tidligere ministerkollega, selv vil være interesseret i, at der tilvejebringes fuldstændig klarhed vedrørende dette spørgsmål.

Det er særdeles bemærkelsesværdigt, at regeringspartierne dagsordensforslag intet

indeholder om det angreb på pressefriheden, der har fundet sted. Har regeringen og regeringspartierne overhovedet ingen kommentarer at gøre hertil?

Lannung: Når man fra venstres og fra konservativ side i pressen og også her i dag har villet fremstille resultatet af udvalgsforhandlingerne om denne sag som en afvisning af det, der var principielt afgørende, nemlig at tingets medlemmer frit fik lejlighed til at tage stilling til rigsretstiltale eller ikke rigsretstiltale, er det jo helt forkert. Vi har i mit parti lagt megen vægt på, at der blev lejlighed til at stemme klart og utvetydigt om spørgsmålet: for eller imod rigsretsanklage, således at hvert enkelt medlem af det høje ting fik mulighed for ud fra et personligt skøn over alle foreliggende omstændigheder at tilkendegive sin personlige stilling; og dette er netop udtrykkeligt sikret gennem den valgte fremgangsmåde, som giver de forskellige anskuelser i det høje ting fair play.

Lad mig over for det ærede medlem hr. Henry Christensen, og for så vidt også over for det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, sige, at der er ingen, der gennemtrumfer nogen vilje el. lign., som det blev nævnt. Det er en helt uberettiget påstand at tale om magtmisbrug el. lign., fordi der eventuelt er et flertal imod de herrers standpunkt. Der er som sagt fuldt ud og i enhver henseende givet fair play.

Jeg kan straks sige, hvad jeg bebudede allerede ved første behandling, at der er enkelte af mine partifæller, som, selv om man ikke mener der ud fra strafferetlige synspunkter er fornødent grundlag for indankning af sagen for rigsretten, mener, at det dog kan være tvivl underkastet, om ikke Kjærboel burde have adgang til at forsvare sig over for mindretallets anklage.

De pågældende har derfor forbeholdt sig at give dette udtryk ved at undlade at stemme for dagsordensforslagets første afsnit.

Men jeg kan på egne og mine øvrige gruppefællers vegne ubetinget anbefale, at